

РЕШЕНИЕ

№ 2118

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8835** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Д. Р. С., служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, офис 337 и електронен адрес: [електронна поща], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422004399-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и М. И. К. – ръководител на ревизията, с който е отказано възстановяване на данъчен кредит в размер на 13801.64 лв. по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., по подадена СД по ЗДДС с Вх. № 222142906684/03.08.2022 с резултат за периода ДДС за възстановяване 13 801.64 лв., потвърден изцяло с Решение № 944 от 10.07.2023г. на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят, оспорва отказаното право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, като счита, че РА е нищожен, защото са нарушени основни принципи на ДОПК и незаконосъобразен, поради това, че са налице всички законоустановени предпоставки да му бъде възстановен ДДС за закупуването на процесния недвижим имот, който ще се отдава под наем с цел реализирането на доходи, за което и е извършил регистрацията по ЗДДС и е упълномощил представляващи го в качеството му на чуждестранно лице, които да го представляват за тази цел. Намира, че в хода на ревизионното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност на намеренията му да използва имота за стопански

цели и реализиране на икономическа дейност, поради което и необосновано и неправомерно му е отказано възстановяване на ДДС по покупката на недвижимия имот. Искането от съда отменя на оспорения РА, като незаконосъобразен, поради необоснованост и противоречие с материалния закон. В съдебно заседание не се явява представител, депозирано е писмено становище. Не се претендират съдебно деловодни разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез юр. М., оспорва жалбата, като иска съда да я остави без уважение като неоснователна и недоказана. не представя становище, не се представлява в съдебно заседание. Претендира разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422004399-020-001 от 29.08.2022 г., връчена по електронен път на 13.09.2022 г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложена ревизия на Д. Р. С. за определяне на задълженията за ДДС по ЗДДС за периодите от 01.05.2022 г. до 31.07.2022 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221422004399-020-002 от 01.12.2022 г., издадена от органа възложил ревизията, е продължен срокът за приключване на производството до 10.02.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422004399-092-001 от 22.02.2023 г., връчен по електронен път на 22.02.2023 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите и предложените за установяване задължения с РД е подадено писмено възражение което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422004399-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и М. И. К. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 18.04.2023 г.

Проверени са оригинални счетоводни и търговски документи и регистри, обективизирано с Протокол №1798817 от 31.01.2023 г.

Д. Р. С. е чуждестранно физическо лице, гражданин на Великобритания, регистрирано в регистър БУЛСТАТ[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], общ. Б., м. К., ет. 4, ап. В35. Като физическо лице не притежава статут по Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/. Регистрирано е по ЗДДС на 06.04.2022 г.

През м. 05.2022 г. Д. Р. С. е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 801,64 лв. по фактура №0...0241 от 13.05.2009 г., издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК[ЕИК]. Предмет на доставката е покупка апартамент №35, съгласно Нотариален акт /НА/ №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., находящ се в [населено място], местност „К.“, жилищна сграда 1, секция В, етаж 4.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е отразил в дневника си за продажби фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. Дружеството е дерегистрирано по ЗДДС на 15.06.2020 г. В дневниците за продажби са отразени фактури, издадени на „Д. С.“, както следва: №0...0118 от 09.11.2007 г. с данъчна основа в размер на 1 629,86 лв. и ДДС в размер на 325,97 лв. с предмет на

доставката „авансово плащане по дог. ап. В3“, №0...0149 от 09.01.2008 г. с данъчна основа в размер на 94 968,59 лв. и ДДС в размер на 18 993,72 лв. с предмет на доставка „авансово плащане по дог.“, №010...047 от 22.12.2008 г. с данъчна основа в размер на 40 556,73 лв. и ДДС в размер на 9 144,81 лв. с предмет на доставка „продажба на недвижим имот“. Общият размер на данъчната основа по цитираните фактури е 137 155,18 лв. и ДДС 28 464,50 лв.

Съгласно банкови извлечения от сметка на лицето, на 07.05.2009 г. са платени 59 576,00 евро и на 24.06.2009 г. 25 404,00 евро, общо 165 619,68 лв. Фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. не е декларирана, в дневниците за продажби на „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК[ЕИК].

На лицето е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221422004399-040-001 от 05.09.2022 г. В отговор са представени единствено фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв. за продажбата на ап. 35 в комплекс „П. В.“; НА №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., съгласно който Д. Р. С., заедно със съпругата си А. М. С. са закупили жилищен недвижим имот, находящ се в „П. В. Ски енд Голф Р.“, договор за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната от 29.03.2022 г., сключен с „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД, ЕИК[ЕИК], оборотна ведомост и банкови извлечения.

Съгласно писмени обяснения Д. Р. С. извършва независима икономическа дейност, състояща се в инвестиции в недвижими имоти: строителство и покупко-продажба на недвижими имоти, обзавеждане и отдаване под наем на последните. През 2009 г., съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в Служба по вписванията към Районен съд [населено място], с вх. рег. №2618 от 13.05.2009 г., акт №31, том 11, Д. Р. С., заедно със съпругата си А. М. С. /с моминско име Еглестън/, са закупили напълно обзаведен жилищен недвижим имот, находящ се в „П. В. Ски енд Голф Р.“. До момента придобитият жилищен недвижим имот не е ползван и няма да бъде ползван за лични нужди, налице е инвестиционно намерение същият да бъде предоставян, чрез агенции за недвижими имоти през предстоящия туристически сезон, на трети лица за възмездно ползване. Лицето е сключило договор за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната с „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД с адрес [населено място], р-н „И.“, [улица], ет. 3, офис 337. Източникът за финансиране на дейността са лични средства и спестявания. Няма сключени договори за заем, предоставени банкови кредити и не са налице други източници на финансиране.

От оборотната ведомост за периода от 31.05.2022 г. до 31.07.2022 г. е установено, че имотът е отразен по сметка 101 „Основен капитал“ и сметка 224 „Инвестиционни имоти“ на стойност 69 008,21 лв.

Извършено е посещение на недвижимия имот, обективизирано с Протокол №1712107 от 18.01.2023 г., при което е осъществен контакт със служителите на комплекса - А. С., на длъжност мениджър отдел собственици и К. Р., на длъжност организатор, които са обяснили, че Д. Р. С. не посещава закупения от него имот, както и не заплаща годишната такса за поддръжка на комплекса в размер на 770,04 евро. Натрупаните задълженията са в голям размер, като в тази връзка са правени множество опити /изпращане на имейли/ за връзка с Д. Р. С..

Органите по приходите са посочили, че за начисления при придобиването данък върху добавената стойност на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е налице право на

приспадане на данъчен кредит при отсъствие на ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от същия закон. Правото на данъчен кредит е пропорционално на степента на използване на актива за независимата икономическа дейност на лицето, съгласно чл. 71а и чл. 71б от ЗДДС, като начисленият данък се умножи по пропорцията на очакваното му използване за независима икономическа дейност спрямо общото му използване както за независима икономическа дейност, така и за цели, различни от независимата икономическа дейност, изчислена до втория знак на десетичната запетая. В случая лицето не е осъществявало икономическа дейност, не е декларирало облагаеми доставки, а е ползвало до момента имота единствено за лични цели. Начинът на ползване би могъл да търпи промени, като определената първоначално пропорция на ползване за стопанска дейност и лични нужди се измени. При относително трайна и съществена последваща промяна на съотношението между стопанско и лично ползване на актива лицето може да направи корекция, при съобразяване изтичането на 20-годишния период при спазване на линейния метод съгласно чл. 27, ал. 2, изречения второ от ЗДДС.

Съгласно чл. 79а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението.

В резултат на гореизложеното и на основание чл. 71а от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 801,64 лв.

Д. Р. С. и неговата бивша съпруга А. М. ЕГЛЕСТЪН са закупили недвижим имот с НА №2, том III, рег. №1408, дело 388 от 13.05.2009 г. и фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв. Лицето е регистрирано по ЗДДС на основание чл. 100, ал. 1 от с.з., считано от 06.04.2022 г. В подадените справки-декларации по ЗДДС през м. 05.2022 г., лицата декларират в дневниците за покупки по S от данъчната основа и ДДС по горесцитираната фактура. През м. 07.2022 г. изтича процедура по приспадане на ДДС на основание чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС с резултат ДДС за възстановяване в размер на 13 801,64 лв. Органите по приходите са отказали възстановяване на данъка с аргумента, че недвижимият имот е използван изцяло за лични нужди.

Не е спорно между страните, че Д. Р. С. е регистрирано по ЗДДС на основание чл. 100, ал. 1 от с.з., считано от 06.04.2022 г. В подадените справки-декларации по ЗДДС през м. 05.2022г. , жалбоподателят Д. Р. С. заедно с бившата си съпруга А. М. ЕГЛЕСТЪН в качеството им на купувачи декларират в дневниците за покупки по от данъчната основа и ДДС по горесцитираната фактура. През м. 07.2022 г. изтича процедура по приспадане на ДДС на основание чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС с резултат ДДС за възстановяване в размер на 13 801,64 лв. Органите по приходите са отказали възстановяване на данъка с аргумента, че недвижимият имот е използван изцяло за лични нужди.

Не е спорно, че имотът не е използван от купувачите, не се заплащат таксите, дължими на дружеството, което поддържа комплекса. В жалбата се изложени твърдения, че Д. Р. С. и А. М. ЕГЛЕСТЪН никога не са пребивавали на територията на България.

Установено е, че от 2011г. А. М. ЕГЛЕСТЪН и Д. Р. С. са с прекратени съпругески отношения, като не е прекратена съсобствеността върху процесния апартамент.

От друга страна в писмените обяснение, дадени от пълномощник /не търговски пълномощник, а адвокат/ се твърди, че за имота са налице инвестиционни намерения, изразяващи се в това последният да бъде предоставян, чрез агенции за недвижими имоти, на трети лица за възмездно ползване. Видно от дневниците за продажби на купувачите на имота, до момента не са извършвани облагаеми доставки със същия. Освен това за тази дейност жалбоподателят следва да разполага с наети лица на територията на страната, които ще я изпълняват. Жалбоподателят не е назначавал лица по трудови правоотношения, няма и данни за упълномощени такива, които ще посредничат между него и наемателите. В тази връзка са направени само твърдения за намерения за осъществяването на дейност, за която няма доказателства по какъв начин ще бъде упражнявана. Освен това следва да се има предвид, че от 2011 г. А. М. ЕГЛЕСТЪН и Д. Р. С. са с прекратени съпругески отношения и всеки от тях би могъл да отдава само S част от недвижимия имот.

В хода на съдебното производство са представени и приети: пълномощно от 27.09.2020г., Договор за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната от 29.03.2022г. и Договор за управление на недвижим имот от 01.09.2023г., подписан от пълномощник на жалбоподателя и неговата съпруга, с „Жилищни и бизнес имоти“ АД, с който се възлага предлагането на процесния имот на пазара на недвижими имоти, за предоставяне под наем дългосрочно, като страните по всички договори са с едни и същи представители или пълномощници.

В договора за управление на недвижим имот от 01.09.2023г. сключен в качеството на Възложители и от двамата съсобственици А. М. ЕГЛЕСТЪН и Д. Р. С. /моминска фамилия ЕГЛЕСТЪН/ чрез адв. И. Т. от „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД възлагат предлагането на процесния имот на пазара на недвижими имоти, за предоставяне под наем дългосрочно. Договорът е сключен в качеството на Възложители и от двамата съсобственици А. М. ЕГЛЕСТЪН и Д. Р. С..

От ответната страна в хода на съдебното производство е представена и разпечатка от интернет страницата на „ТОСКОВ И ЙОРДАНОВ ЛОО ФЪРМ“ ООД, като, както и при извършена справка от съда в тази публична страница в интернет, се установява, че в предмета на дейността, е включено :Възстановяване на ДДС от покупката на имот, адресирано до чужди граждани, които притежават имоти в България.

До приключване на съдебното дирене в хода на съдебното производство-не са представени доказателства за изпълнение или във връзка с изпълнението на представения Договор за управление на недвижим имот от 01.09.2023г. с „Жилищни и бизнес имоти“ АД, протоколи за огледи, рекламиране, както и доказателства за реално сключени договори за наем, за издадени фактури за наем, поради което и съдът не кредитира представения договор като доказателство, удостоверяващо реалността на инвестиционните намерения на жалбоподателката.

Въз основа на установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от активно процесуално легитимирана страна с право и интерес от обжалването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, в законоустановения срок, след надлежно проведено оспорване по административен ред и като такава е допустима и редовна. Разгредана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия по ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, в т.ч. и РД, който представлява неразделна част от РА, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

С оглед направеното оспорване в хода на административното обжалване и на съдебното такова, за нищожност на РА, съдът намира, че по същество изложените аргументи касаят законосъобразността на акта, като въз основа на гореизложеното, не се констатира основа за обявяване на оспорения РА за нищожен.

Въз основа на всички събрани доказателства съдът намира, че жалбоподателят е претендирал възстановяване на ДДС за покупка на недвижим имот, по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., по подадена СД по ЗДДС с Вх. № 22142906684803.08.2022г. издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК [ЕГН], с предмет на доставката: покупка на апартамент № В35, съгласно Нотариален акт /НА/ №2, том III, рег. №1408, дело 388/2009 г., находящ се в [населено място], местност „К.“, жилищна сграда 1 от комплекс „П. верде“, секция В, етаж 4. Претендирал е размер на възстановяване на ДДС от 13 801,64, доколкото е установено, че са съсобственици към датата на регистрацията и по ЗДДС, с А. М. ЕГЛЕСТЪН. Претендиран е пълният размер на ДДС, а не е искал частично коригиране, доколкото е изразил инвестиционни намерения апартамент да се отдава под наем изцяло, а не да се ползва и за лични цели. В този случай, исканото възстановяване на ДДС, се основава на чл. 74, ал.1 от ЗДДС, съгласно който :Регистрирано лице по чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1, чл. 102, 132 или 132а има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството преди регистрацията му по ЗДДС, които са налични към датата на регистрацията.

Правото възниква при наличието на следните кумулативни предпоставки: 1. Собственикът е регистриран по ЗДДС; 2. налице са изискванията на чл. 69 и 71; 3. доставчикът е регистрирано по ЗДДС лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата; 4. активите са придобити от лицето до 5 години, а за недвижими вещи - до 20 години, преди датата на регистрацията по ЗДДС. Правото възниква от датата на регистрацията по ЗДДС.

Съгласно чл. 79а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната

стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. В този случай, се касае за недвижим имот, който се ползва, както за лични цели, така и за целите на извършваните облагаеми доставки от регистрираното лице. Ревизиращите са приели, че до датата на исканото възстановяване на ДДС имотът е използван за лични нужди, а не се установява по безспорен и категоричен начин, че имотът ще се използва за отдаване под наем и наличието на облагаеми доставки, поради което са постановили отказ от възстановяване на ДДС.

Съдът намира, че и в двете хипотези, задължителна предпоставка за упражняване правото на данъчен кредит за закупен недвижим имот е, същият като дълготраен актив да се използва за осъществяването на облагаеми доставки от данъчно регистрираното лице по ЗДДС, както и да са налице доказателства, удостоверяващи извършването или бъдещо извършване на такъв вид доставки.

В процесния случай от събраните по делото доказателства, се установява, че не са спазени изискванията на чл.69 и чл.71 от ЗДДС. Това е така, защото от всички събрани доказателства не се установява по безспорен и категоричен начин, че въпросният недвижим имот ще се използва за целите на извършвани облагаеми доставки. По принцип отдаването на недвижим имот на физическо лице, за жилище е освободена доставка, съгласно чл. 45 от ЗДДС, като не са освободени тези доставки, тогава, когато се отдават под наем имоти, които се намират в курортни и туристически селища, като облагането на доставките при липса на категоризация на имота по Закона за туризма е в размер на 20 %, а при налична категоризация в размер на 9%. В процесния случай, с оглед местонахождението на имота-гр. Б., следва да приемем, че той може да се използва за отдаване под наем и това би било облагаема доставка. Макар и да не е задължително, обаче липсата на предприети действия за категоризирането на имота, за заплащането на туристически данък, за реално заплащане на таксите за поддръжка в комплекса, както и липсата на данни за реално предлагане или отдаване под наем, води до обоснования извод, че не се доказва в съдебното производство и не се опровергаха изводите на приходните органи, че недвижимия имот се използва за извършвани облагаеми доставки. Не се установява и наличието на валиден данъчен документ по чл. 71 от ЗДДС. Установено е по делото, че от доставчика „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., са издадени 4 фактури, в т.ч. за авансови преводи, с получател Д. Р. С. и А. М. ЕГЛЕСТЪН /бивш съпруга на жалбоподателя/, както следва: № 0...0118 от 09.11.2007 г. с данъчна основа в размер на 1 629,86 лв. и ДДС в размер на 325,97 лв. с предмет на доставката „авансово

плащане“, № 0...0149 от 09.01.2008 г. с данъчна основа в размер на 94 968,59 лв. и ДДС в размер на 18 993,72 лв. с предмет на доставка „авансово плащане по дог.“, № 010...047 от 22.12.2008 г. с данъчна основа в размер на 40 556,73 лв. и ДДС в размер на 9 144,81 лв. с предмет на доставка „продажба на недвижим имот“ и № 0...0481 от 01.07.2009 г. с данъчна основа в размер на 41 404,92 лв. и ДДС в размер на 8 280,99 лв. Отразените от доставчика в Дневник продажби фактури не съвпадат като номер, нито като стойност с представената фактура № 0...0241 от 13.05.2009 г. с данъчна основа в размер на 138 016,41 лв. и ДДС в размер на 27 603,28 лв., поради което и не е доказано, че жалбоподателят претендира възстановяване на ДДС въз основа на валиден данъчен документ-фактура за доставката по покупката на процесния недвижим имот.

Хронологичното проследяване на изготвянето на документите за регистрация на Д. Р. С. като ФЛ в НАП, регистрацията и по ЗДДС и сключването на договори за счетоводно обслужване и договор за ползване на имот в С., от който да се управлява стопанската и дейност в България, водят до извода, че са извършени действия и формално изготвени документи, необходими за целите на възстановяване на ДДС по чл. чл. 74, ал.1 от ЗДДС и/или чл.71а от ЗДДС. Същевременно не се установява реалност на намерението за използването на недвижимия имот за облагаеми сделки и доставки по смисъла на чл. 6 и 9 от ЗДДС, поради което и не са налице предпоставките за възстановяване на ДДС за придобиването на процесния недвижим имот и отказът на приходната администрация е обоснован и доказан /В този см. Решение № 2580/21.02.2019г., по адм.д. № 12498/2018, ВАС, I отд/.

В обобщение, следва да се посочи, че анализът на приложените по преписката документи води до извод за наличие на документално оформени правоотношения между жалбоподателката и трети лица, които обаче, не удостоверяват реално намерение за извършването на стопанска дейност с процесния имот, за осъществяването на облагаеми сделки, които обосновават доброволната и регистрацията по ЗДДС, а представляват правна конструкция, въз основа на която формално би могло да се претендира възстановяване на ДДС за закупуването на недвижим имот.

В заключение, съдът изцяло споделя изводите на ревизиращите органи, потвърдени с решението на Директор Дирекция „ОДОП“ на НАП, поради което и правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, за процесния период и фактура.

В обобщение съдът намира, че Ревизионен акт /РА/ № Р-22221422004399-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и М. И. К. – ръководител на ревизията, е законосъобразен и обоснован, по изложените по-горе съображения,

поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Разноски по делото се претендират от ответната страна и с оглед изхода от спора, съдът присъжда на същата съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 1642 лв., в съответствие с чл.8, вр. чл.7, ал.2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, които следва да се заплатят от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. С., със служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, офис 337 и електронен адрес: [електронна поща], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221422004399-091-001 от 22.03.2023 г., издаден от В. В. В. – орган, възложил ревизията, и М. И. К. – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 944 от 10.07.2023г.на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП с който е отказано възстановяване на данъчен кредит в размер на 13 801.64 лв. по фактура № фактура №0...0241 от 13.05.2009г. издадена от „ГРИЙНЛАЙФ Б.“ Е., ЕИК [ЕГН], потвърден с решение № 944 от 10.07.2023г.на Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП , като недоказана и неоснователна.

ОСЪЖДА Д. Р. С., гражданин на Великобритания, със служебен номер от регистъра на НАП [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 3, ап. 337, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – НАП С. разноски по делото в размер на 1642 лв. /хиляда шестотин четиридесет и два лева/, представляващи сторените в производството съдебно-деловодни разноски-юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

СЪДИЯ: